

ΟΛΜΕ

Ανακοίνωση –Κάλεσμα

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΣΤΙΣ 2 ΑΠΡΙΛΗ

Συνάδελφοι-ισσες,

Η περίοδος που διανύουμε είναι ιδιαίτερα κρίσιμη για όλους τους εργαζόμενους. Η κυβέρνηση, εντείνοντας την αντιλαϊκή πολιτική της, συνεχίζει την αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος σχεδιάζοντας «διορθωτικές» κινήσεις για τη δήθεν θετική αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης στο πλαίσιο των κατευθύνσεων των Βρυξελλών και των οδηγιών του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας. Το «σχέδιο» αυτό της κυβέρνησης «για την έξοδο από την κρίση» δεν έχει καμία σχέση με το δικό μας όραμα και τη δική μας διεκδίκηση. Εμείς, ενάντια στα κυβερνητικά μέτρα για τη συνέχιση της διαχείρισης της παρούσας καπιταλιστικής κρίσης, απαιτούμε, εδώ και τώρα, την ανατροπή αυτών των πολιτικών. Για να υπάρξει πραγματικά προοπτική λύσεων στα προβλήματα μας.

Ειδικότερα μάλιστα στην παρούσα συγκυρία, η κυβέρνηση κραδαίνοντας ως δαμόκλειο σπάθη το Πρόγραμμα Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απειλή της επιτήρησης και την επελαύνουσα κρίση, «αναθεωρεί» τον ταξικό προϋπολογισμό της, που πρόσφατα ψήφισε, επιβάλλοντας νέα σκληρότερη μονόπλευρη λιτότητα, ολοκληρώνει την εκποίηση του δημόσιου πλούτου, με νέες ιδιωτικοποιήσεις αντί πινακίου φακής, συνεχίζει να προωθεί το ξεκλήρισμα των αγροτικών στρωμάτων, την ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις, τις απολύσεις, την ανεργία. Έτσι συστηματικά ολοκληρώνεται ένας εργασιακός Μεσαίωνα και ο εντεινόμενος αυταρχισμός σ' όλο το φάσμα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής είναι απαιτούμενο συμπλήρωμα.

Γι' αυτό και η νεανική έκρηξη του Δεκέμβρη αντιμετωπίστηκε με αυταρχισμό και κύματα καταστολής καθώς και αθρόες προσαγωγές μαθητών στον εισαγγελέα, η Κωνσταντίνα Κούνεβα βρέθηκε στο στόχαστρο της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και των παρακρατικών, οι πολίτες που διαδηλώνουν αντιμετωπίζονται με «πυγμή και χημικά».

Ωστόσο, μπροστά στον κίνδυνο ολοκληρωτικής κατάρρευσής της, η κυβέρνηση προσφεύγει και στο «διάλογο», επιδιώκοντας να κερδίσει πολιτικό χρόνο και να επιτύχει κοινωνικές συμμαχίες. Είναι φανερό, ότι με το «διάλογο» που προωθεί η κυβέρνηση επιχειρεί να συγκαλύψει τα πραγματικά προβλήματα της εκπαίδευσης προσπαθώντας να πείσει μαθητές και γονείς, την κοινωνία όλη, ότι η αλλαγή του τρόπου πρόσβασης στα ΑΕΙ και τα ΑΤΕΙ μπορεί να αλλάξει ή έστω να θίξει τον ταξικό – κατανομητικό ρόλο του σχολείου και την αναπαραγωγή των κοινωνικών ανισοτήτων!

Ο διάλογος είναι προσχηματικός. Από τη μια, «κουβέντα» να γίνεται και το ΥΠΕΠΘ να νομοθετεί, όπως π.χ. με τον πρόσφατο νόμο για τα ΕΠΑΛ, όπου υπήρξε, για μια ακόμη φορά, πλήρης αγνόηση των σχετικών προτάσεων της ΟΛΜΕ. Και από την άλλη, τα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών να χρονίζονται και να επιδεινώνονται, και από την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική τα τελευταία χρόνια, χωρίς η επίλυσή τους να περιλαμβάνεται στην ατζέντα.

Συνάδελφοι,-ισσες,

Το τελευταίο διάστημα η οικονομική μας κατάσταση χειροτερεύει με την εντεινόμενη ακρίβεια, την οριακή πλέον κατάσταση των ασφαλιστικών μας ταμείων και την υπονόμευση ακόμα και της στοιχειώδους υγειονομικής μας περίθαλψης.

Ειδικότερα, τα **ασφαλιστικά μας ταμεία** βρίσκονται στα **όρια της κατάρρευσης**. Οι νέοι συνταξιούχοι περιμένουν για μήνες, ακόμη και χρόνια, την έκδοση έστω και αυτής της ισχύος σύνταξης (κύριας και επικουρικής).

Η κατάσταση στο Ταμείο Πρόνοιας και τον ΟΠΑΔ είναι, πλέον, όχι μόνο απαράδεκτη αλλά και επικίνδυνη για δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους και συνταξιούχους του Δημοσίου.

Συγκεκριμένα, το Ταμείο Πρόνοιας Δημόσιων Υπαλλήλων, που χορηγεί το «εφάπαξ», αδυνατεί να ανταποκριθεί στις σημερινές υποχρεώσεις του και ο ΟΠΑΔ (Οργανισμός Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου) βουλιάζει στα χρέη του.

Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι του Δημοσίου παραμένουμε ουσιαστικά χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, αφού κάθε τόσο δεν μας χορηγούνται ούτε οι βασικές παροχές εξαιτίας της καταγγελίας των συμβάσεων είτε από τους φαρμακοποιούς είτε από τους γιατρούς.

Εμείς όμως πληρώνουμε κανονικά τις εισφορές και τη συμμετοχή μας, και δεν αποδεχόμαστε πλέον οι εισφορές μας να γίνονται βορά στην αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων. Θέλουμε να παίρνουμε μισθό και σύνταξη που θα καλύπτουν τις ανάγκες μας και θα μας επιτρέπουν να ζούμε με αξιοπρέπεια. Η ευθύνη βρίσκεται σ' αυτούς που με την πολιτική τους έχουν οδηγήσει τα Ταμεία μας στη σημερινή αδιέξοδη κατάσταση.

Στις 2 Απρίλη απεργούμε, διαδηλώνουμε και διεκδικούμε:

- Άμεση αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% τουλάχιστον του ΑΕΠ.
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας: 1.400 € καθαρά στον νεοδιόριστο και αναλογικές αυξήσεις στα υπόλοιπα μισθολογικά κλιμάκια. Άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 € και του συνόλου των αναδρομικών καθώς και των δεδουλευμένων στους ωρομίσθιους και Π.Δ.Σ.
- Πλήρη σύνταξη με 30 χρόνια εργασίας. Κατάργηση του ισχύοντος αντισφαλιστικού – αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου (νόμοι «Σιούφα», «Ρέππα», «Πετραλιά») και επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία.
- Άμεση και ουσιαστική κρατική επιχορήγηση του ΟΠΑΔ και των ασφαλιστικών ταμείων και ιδιαίτερα του ΤΠΔΥ, προκειμένου να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.
- Σταθερή και μόνιμη εργασία στην εκπαίδευση — Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.
- Δημόσια, 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση, με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο.
- Ουσιαστική στήριξη της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης.
- Μείωση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα.
- Κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση και της βάσης του «10».
- Καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.

**Αγωνιζόμαστε σθεναρά για τα δικαιώματά μας!
Αγωνιζόμαστε για την Παιδεία και το βιοτικό μας επίπεδο!
Χαμένοι είναι οι αγώνες που δεν έγιναν!**

**Όλοι και Όλες
στην 24ωρη απεργία την Πέμπτη, 2 Απρίλη και
στο απεργιακό συλλαλητήριο στην Αθήνα, στο Μουσείο, στις 11π.μ.**

